

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 4. De tertio humilitatis gradu, qui apparet in turbata virgine ad laudes suas. Ad laudes nostras, tremere potius convenit, quàm exultare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

Euc. 12.

quicscunt. Stulte! hac nocte animam tuam repenteunt à te, qua autem parasti, cujus erunt? Sic est quisbithesaurizat. Non est in Deum dives.

Ier. 9.

Contra eos autem qui inde gloriantur; Hac dicit Dominus. Non glorietur sapiens in sapientia sua, & non glorietur fortis in fortitudine sua, & non glorietur dives in divitius suis. Sed in hoc glorietur qui gloriatur scire & nosse me, quia Ego sum Dominus, qui facio misericordiam & iudi-

cium & iustitiam in terra. Hac enim placet mihi, ait Dominus. Quasi diceret, alia non ita placent ac probantur, in quibus magis solent gloriari homines. Non est bona gloria tua vestra. 1. Cor. 9.
inquit Apostolus. Tu tamen hoc unum pene bonum ducis! Exardecere contra; & ora cum Sapiente; *Duorum* 30. ne deneges mihi aequam moriar; vanitatem & verba mendacia longe fac à me.

FERIA QUARTA.

DE TERTIO HVMILITATIS GRADU

QVI APPARET IN TVRBATA VIRGINE,

AD LAUDES SUAS.

Qua cum audisset, turbata est in sermone ejus, & cogitabat qualis esset ista salutatio. Luc. 1.

VERITAS PRACTICA.

Ad laudes nostras tremere potius convenit, quam exultare.

RATIO EST. Quia in tentatione & periculo peccati tremendum est potius quam exultandum.

Sed laudes nostra, nostra sunt tentationes; nostra sunt peccandi pericula.

Ergo in his tremendum potius quam exultandum. Quod tamen rarum est.

I. PUNCTUM.

PRIMO illud est supponendum quod ait S. Bernardus de Beatissima Virgine, turbata est, sed non perturbata. Deinde audiendi sunt sancti Patres atque Interpretes, qui hanc turbationem ad humilitatem eius præcipue referunt. *De apparitione Angeli* non fuit turbata, inquit Lyranus, sed de salutatione insolita, qui nihil mirabilius est vere humili, quam sua exaltatio. Erat cogitans cum reverendis quia pavebat, ait S. Ambrosius. Sed

quid pavebat? Laudes scilicet suas. Licet enim ab his, neque ab ullo objecto induceretur in peccatum: sic se tamen ubique gerebat & continebat, sicut si peccatis esset obnoxia, ut nos scilicet peccatores sic disceremus nobis cavere sic disceremus humilitatem conservare, tremendo potius sicut illa tremuit, ad Laudes nostras, quam exultando, sicut cæteri hominum solent exultare, atque ut ita exultent se mutuis celebrant laudibus: *Tenent tympanum & cymbaram, & gaudent ad sonitum organis!*

Job. 21.

Tu contia contemplare attentius Veritatem propositam, cuius Ratio est evidens, quia in tentatione & periculo peccati, tremendum nobis est potius quam exultandum. Nam si credimus peccatum esse malum ut fides docet; & si ad apprehensionem mali tremimus, ut natura experitur, quid sequitur nisi timor & tremor in tali periculo, *Quasi à facie colubri, vel Leonis, & sicut ajebat David, Timor & tremor uenerunt super me.* Licet vero non sentiatur ille *timor* quia peccatum non est malum sensibile perinde tamen in effectu sentiri suo modo debet, sicut in affectu. *Si Dominus egosum, ubi est timor meus?* Responde, & nisi sui timor in periculo

Eccles. 21.

Psal. 54:

Ecclesi. 1. culo peccati, responde nullum in te esse timorem Dei, quia ut Ipse ait in scripturis : Timor Domini expellit peccatum.

II. PUNCTUM.

Prov. 27. **S**ed laudes nostra, nostra sunt tentationes, nostra sunt peccandi pericula. Sic aperte Sapiens, Quomodo probatur in confitatorio argentum & in fornace aurum, sic probatur homo, ore laudantibus. Et S. Augustinus, tentamus, inquit, his tentationibus quotidie Domine, sive cessatione tentamus, quotidiana fornax nostra est humana lingua. Et rursum: Facta qua innescunt hominibus, habent tentationem periculosisissimam ab amore laudū. Quid est enim tentari nisi sollicitari & impelli in peccatum? At quis nesciat ex auditis Laudibus facilem esse lapsum in superbiam, in vanitatem & presumptionem animi, quæ cum manifestissime peccata sunt, consequens est ut Laudes quæ nos in illa inducent, tentationes sint & peccandi pericula.

Eccles. 11. Quamobrem quod dixit Sapiens, Ante mortem ne laudes hominem quemquam, sic S. Maximus apte interpretatur, Ne laudantem adulatio moveret, nec laudatum tenteret elatio. Unde & Prophetæ graviter. Popule meus qui te beatum dicunt, ipsi te decipiunt, & v. am gressum tuorum dissipant. Ah coeci & miseri! sic volumus decipi & dissipari!

Hom. 59.

Isa. 3.

Prov. 14.

III. PUNCTUM.

A Laudes ergo nostras tremere potius convenerit quam exultare. Nemo enim sanus exultet in damni imminentis periculo: Nemo tum sapiens, non sibi caveat, cum vel in hoc sapientis & stulti ponatur discrimen. Sapiens,

inquit Scriptura, timeret & declinat à malo, simul trans filii & confidit. Sic sapienter S. Augustinus: Contristor laudibus meus, cum vel ea laudantur in me, in quibus ipse mihi displaceo; vel etiam minora bona & leviora pluri estimantur, quam estimanda sint. Itemque alibi ad rem nostram aptissime: Laudes ista vestra gravant nos potius, & in periculum mittunt, toleramus illas, verbius & tremimus inter illas.

10. Conf.

37.

Serm. 5. de

Dom. 1. 17.

22. Mor. 9.

Sic S. Gregorius: necesse est, inquit, ut cùm audientium utilitatibus proficit, mentem nostram fama laudabilis non eleveret sed fatiget. Quo de argumento Idem fusissime in illud Jobi, si Iobi vidi solem cum fulgeret, & Lunam incidentem clare, & latitudinem est in abscondito cor meum, & osculatus sum manum meam ore meo, quæ est iniurias maxima, & negatio contra Deum altissimum: quæ omnia applicantur vanitati & superbiae.

Itane vero sentis tam grave esse peccatum? Hic duplex error est quem committis; vel enim non putaste ita superbum & vanum; vel tuam superbiam & vanitatem tam grave esse peccatum. Contra vero audi Sanctum Jacobum, Nunc autem exultatio in superbis vestris, omnis exultatio talu maligna est. Expende singula. Sicut enim tuum est quod dicit, exultatio, sic plane quod adjungit, omnis exultatio talu maligna est.

... (o) ...

FERIA

